

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XIX. Virginis Collegiales, quæ in Belgio, & Germania Canonissæ
vocantur, ad Horarum Canoniarum recitationem extra Chorum, sub
mortali tenentur, dum eas à Choro abesse contingit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

CAPUT XIX.

Virgines Collegiales, quæ in Belgio & Germania Canonice vocantur, ad Horarum Canonicarum recitationem extra Chorum, sub mortali tenentur, dum eas à Choro abesse contingit.

- 118 **I**Ta (contra Lessium in consilii verbo *Horæ Canonice* casu 14. & Neusserum d. 14. n. 19.) docent Malderus in 2. 2. tr. 10. c. 2. dub. 3. Wiggers tr. 8. de Relig. c. 2. dub. 11. n. 54. Bertrandus Loth ubi supra, Leonardus Van-Roy Th. Mor. to. 2. tr. de Relig. c. 2. q. 6. Et ita communis sensus (inquit Wiggers) tum apud ipsas, tum apud alios, & consuetudo jam dudum obtinuerunt, ut mirum videri possit, imò temerarium, quòd nunc aliqui contrarium dicantur eis suggerere, & ampliorem sic otiaudi, aut sæcularibus rebus vacandi, eis occasionem suppeditare.
- 119 Ratio verò assertionis petitur ex eo quòd ratione præbendæ, seu fructuum, quos ex bonis ecclesiasticis percipiunt instar Canonicorum, vel Monialium, divino Servizio & Choro sint mancipatæ; adeoque instar Canonicorum teneantur Horas Canonicas privatim recitare, dum contingit eas à Choro abesse, Præbendæ quippe ipsarum vel sunt beneficia ecclesiastica, sicut præbendæ Canonicorum (siquidem in jure Canonico hæc obventionum Ecclesiæ portio, quæ pro servizio datur, vocatur *beneficium ecclesiasticum*: quia à beneficiis hominum tempore nascentis Ecclesiæ processit, & quia beneficiis illi, cui collatum est, inquit Rebuffus de benef. c. 1. n. 8. quamvis non dicatur beneficium ecclesiasticum ante Episcopi approbationem) vel quasi beneficia ecclesiastica, in quantum non dantur nisi personis quodammodo Ecclesiasticis, pro divino officio persolvendo. Canonice verò illæ non sunt Laicæ, sed quodammodo Ecclesiasticæ, sive ad Clerum sæcularem quodammodo pertinentes, prout fusè ostendit Bertrandus Loth; vivunt enim in communi Collegio; suam habent Ecclesiam, in qua psallunt; eligunt Abbatissam, à qua ad instar Clericorum corriguntur, etiam usque ad suspensionem ab officio & beneficio, ut constat ex cap. *dilecta* de major. & obed. unde & ante ipsam, in processionibus, Abbatiale pedum ecclesiasticæ potestatis insigne præfertur, & in Synodis Diocesanis per Deputatos suos interveniunt, prout ex earum documentis & decretis impressis constat. Cùm igitur titulo sacro, divinis officii eas mancipante, fructus præbendæ recipiant sicut Canonici, ad divinum officium in Choro, & extra, tenentur sicut Canonici. Maximè cùm id uberius demonstrant communis sensus, & immemorialis consuetudo, & ipsarum Collegia olim ex primæva fundatione sua ut plurimum fuerint Monialium Benedictinarum Monasteria, uti constat ex Hi-

storia, necnon ex Concilio Remensi sub Eugenio III. necnon ex Concilio Aquisgranensi c. 18. Moguntino I. sub Rabano anno 847. can. 16. & Cabilonenfi sub Carolo Magno c. 53. Dignum verò & justum est, ut quarum occupant bona & loca, earum impleant onera, quorum principale est divini officii persum. Meritò proinde illustrissima Antistita cujusdam Collegii Canonissarum sedulo eas monebat, fore ut delinquerent mortaliter, si Brevarium omitterent. Sic testatur Gobat Th. experiment. de Sacram. tr. 5. casu 23. n. 634.

CAPUT XX.

Declaratur qualitas & quantitas obligationis ad Horas, ratione beneficii, Ordinis, vel religiosæ professionis.

Dicendum 1°. eum qui ad Horas obligatur ratione beneficii, simul & ordinis, vel religiosæ professionis, ad eas ex justitia teneri ratione beneficii; ex sola verò religione ratione ordinis, vel religiosæ professionis. Ita Suarez, Bonacina, Lessius, Bassani, Layman, &c. contra Henriquez, Homo-Bonum, & alios, quos refert sequiturque Diana p. 2. tr. de Horis resol. 22. aientes, obligationem ex titulo beneficii non esse justitiæ, sed religionis dumtaxat.

Probatum tamen esse justitiæ (adeoque beneficiarium debere in confessione aperire titulos suæ obligationis, si omittat: quia duplex committit peccatum, contra justitiæ scilicet & religionem) 1°. à posteriori, ex eo quòd istius obligationis violatio obliget ad restitutionem. 2°. à priori, quia ex implicito provenit contractu oneroso, inter Ecclesiam & Beneficiarium, *do ut facias*; Ecclesia quippe non intendit dare beneficium, nisi propter officium, sive cum onere illius; quod onus eo ipso acceptatur, quo beneficium. Aliàs nulliter acciperetur, cùm Ecclesia aliter non intendat ipsi dare.

Dicendum 2°. obligationem ratione beneficii, ordinis, vel religiosæ professionis, secundum omnes esse sub mortali; adeoque peccare mortaliter eum qui Horas omittit ex toto, vel in parte notabili, quæ secundum multos est dimidia pars Horæ, etiam parvæ, v. g. Tertiæ; secundum Sylvium, duo vel tres Psalmi; secundum Lessium, Bonacinam, & alios communis, unam Horam parvam, vel partem majoris ei æquivalentem, v. g. unum Nocturnum Marutinarum. Olim namque Clerici ad singulas Horas convenire tenebantur sub pœna depositionis à Clero, uti colligitur ex can. ult. distinct. 92.

Opinionem verò Marchini, & Martini de San Joseph, aientium omissionem integræ Horæ parvæ non esse mortale peccatum, eò quòd ubi totum est magnum, materia non excedens duodecimam partem illius, levis censetur (quod & Caramuel Th. fundament. fundam-
25.